

opusdei.org

Megismertük Tiszabót és a szívünkbe zártuk!

Ferenc pápa így írt a Szegények világnapjára 2021.

novemberében: „Nem várhatunk arra, hogy a szegények kopogtassanak be hozzánk; sürgető feladatunk, hogy mi érjük el őket otthonukban..., az utcán...” Ez inspirálta azokat a fiatalokat, akik idén augusztusban önkéntes munkát végeztek tiszabói gyerekekkel.

2022.09.06.

Tiszaabőről csak néhány száraz és kedvezőtlennek tűnő adat közismert: zsákfalu 2000 lakossal, kilencvenöt százalékban halmozottan hátrányos helyzetű, szegény, „felzárkózó település”. Ennyit tudott néhány egyetemista fiatal, akik elindultak Budapestről önkénteskedni augusztusban a 148 km-re lévő Tiszaabőre. A kezdeményezés a Fenyvesliget Kulturális Központtól indult és a Magyar Máltai Szeretetszolgálat programjának (<https://fete.hu/>) keretén belül valósult meg.

Az önkéntesség abból állt, hogy a fejlesztésben résztvevő gyerekekkel játszottak, táncoltak és énekeltek. A gyerekek, akik napközi jelleggel vesznek részt a Tiszaabői Tanoda és a Gyerekház(Tiszaabői Tündéerkert

Biztos Kezdet Gyerekház)
programjain, örültek és hamar
feloldódtak. Volt közös ebéd, volt
alkalom beszélgetésre, labdázásra,
gyöngyfűzésre, kavicsfestésre.
Emellett pedig a Tanoda és a
Gyerekház kerítéseit is lefestették a
gyerekekkel együtt. A gyerekek
nagyon élvezték a különböző
előrajzolt minták festését és tetszett
nekik a végeredmény.

Az önkéntesek remélték, hogy majd
tudnak valamit segíteni az ott
dolgozó nagyszerű szakembereknek.
Julcsusra, aki művészettörténetet
tanul, mély benyomást tett, hogy a
gyerekek sokat kérdeztek, meséltek
és nagy tisztelettel fordultak feléjük.
Maria Paz, aki eredetileg Chiléből
érkezett, néhány spanyol szót is
tanított a gyerekeknek, amit
lelkesedéssel fogadtak. Nelli, aki
konduktornak készül, sok játékötletet
hozott, és a kisgyermekek
tornáztatásában is segédkezett.

A Máltai Szeretetszolgálat munkatársai nagyon nyitottan és partnerként fogadták az önkéntes fiatalokat, akiket meghatott az ott dolgozók elkötelezettsége és odafordulása. Ők, akik az év legnagyobb részében jelen vannak, mindenkit látják és keresik az embert, nincs mindenre kész megoldásuk, de saját tapasztalataikból építkeznek, elfogadják a helyzeteket, beleteszik önmagukat. Vannak elszomorító helyzetek és családi tragédiák is, van visszaesés. De a gyerekek igazi gyerekek, szeretnek játszani, csillog a szemük, kíváncsiak, nevetnek, csintalankodnak.

Vikit, aki egy családi vállalkozásban dolgozik, lenyűgözte a Tiszaán pár éve működő savanyító üzem, amelyjelenleg három hölgynek ad teljes munkaidős állást. Különböző csalamádék, csatnik, paradicsomszósok, lekvárok,

szörpök készülnek nap mint nap,
melyek nagy üzletláncoknál is
megvásárolhatók. A feldolgozandó
terményt is a helyi földeken
termesztik, takarítják be és szállítják
a savanyító üzembe.

Az önkéntesek egy hét alatt sok-sok
lélekmelengető pillanatot és egy
életreszóló élményt kaptak. Azt
hitték, adhatnak, segíteni tudnak, de
végül ők kapták talán a legtöbbet.
Megismerhették Tiszabót!

.....

pdf | document generated
automatically from [https://opusdei.org/
hu-hu/article/megismertuk-tiszabot-es-
a-szivunkbe-zartuk/](https://opusdei.org/hu-hu/article/megismertuk-tiszabot-es-a-szivunkbe-zartuk/) (2026.02.20.)